

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010077
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1517010077.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Tibora Kubíka, v trestnej veci obžalovaného L. V. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/9/2017 zo dňa 02.05.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku s použitím § 44 Trestného zákona sa u obžalovaného

L.
u p ú š ť a

od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/43/2017 zo dňa 19.09.2017 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/176/2015 zo dňa 10.05.2015.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/9/2017 zo dňa 02.05.2017 bol obžalovaný L. V. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 12.05.2014 v čase okolo 19:00 hod. v X. na P. ul. č. XX z bytu poškodenej Y. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. ul. č. 8, O., situovaného na 2. poschodí, odcudzil bez použitia násilia, po tom, čo ho poškodená dobrovoľne vpustila do bytu, zo spálne Xks tablet zn. U. R. O. 3, výrobné číslo: G čiernej farby, v hodnote 150 €, 1ks mobilný telefón zn. U. Z, N.: XXXXXXXXXXXXXXXX-X, čiernej farby, spolu so U. kartou spoločnosti O. s telefónnym číslom XXXX XXX XXX v hodnote XXX €, čím poškodenej Y. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. ul. č. 8, O. vznikla škoda krádežou vo výške 380 €,

za čo mu bol podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), 37 písm. m), § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/176/2015 zo dňa 10.05.2015 ako aj všetky ďalšie nadväzujúce rozhodnutia, ktoré zrušením stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenej Y. U.kodu vo výške 380 €.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote dňa 20.12.2017 prostredníctvom obhajcu odvolanie smerujúce proti výroku o treste, ktoré odôvodnil tým, že súd prvého stupňa nemal v čase rozhodovania vedomosť o tom, že výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/176/2015, ktorý bol pri ukladaní súhrnného trestu zrušený, bol už predtým zrušený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/43/2017 zo dňa 19.09.2017. Preto navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vzhľadom na rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok upustil od uloženia súhrnného trestu.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Odvolačný súd po predložení veci nezistil také vážne procesné nedostatky napadnutého rozsudku či konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Preto nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom odstránil zistené nedostatky doplnením dokazovania, čo umožnilo odvolaciemu súdu meritórne vo veci rozhodnúť.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa vzhľadom na zánik dôvodov povinnej obhajoby vykonalo len v prítomnosti obžalovaného a prokurátora, odvolací súd podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku doplnil dokazovanie prečítaním rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/98/2016 zo dňa 30.11.2015, rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/43/2017 zo dňa 19.09.2017, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/176/2015 zo dňa 10.05.2015 a aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného.

V rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry ponechal rozhodnutie na úvahu súdu.

Obžalovaný uviedol, že bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, už sa polepšil, a preto žiada, aby mu bolo upustené od potrestania.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolačný súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor dňa 31.01.2017 podal na Okresný súd Bratislava V obžalobu na obvineného L. V. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Jedná sa o totožný skutkový základ ako je vyššie uvedený.

Hlavné pojednávanie dňa 02.05.2018 súd prvého stupňa v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal v neprítomnosti obžalovaného potom, čo obžalovaný prevzal dňa 24.03.2017 predvolanie. O možnosti vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného bol obžalovaný osobitne poučený v čase doručovania výzvy podľa § 240 Trestného poriadku. Postup súdu prvého stupňa bol teda v súlade so zákonom a nič nebránilo vo vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa bez ospravedlnenia neustanovil.

Na hlavnom pojednávaní súd prvého stupňa na návrh prokurátora prečítal v súlade s § 258 ods. 4 Trestného poriadku výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kedy tento v celom rozsahu priznal spáchanie skutku a následne využil svoje právo a odmietol vypovedať. Odvolací súd konštatuje splnenie zákonných podmienok prečítania svedeckých výpovedí Y. U. a T. B. podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku, keď obžalovaný bol vo výzve podľa § 240 Trestného poriadku, ktorú prevzal, poučený o tom, že v prípade konania hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného bude na prečítanie svedeckých výpovedí postačovať súhlas prokurátora. Súd prvého stupňa síce čítal svedecké výpovede s uvedením § 264 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré upravuje čítanie predchádzajúcej výpovede svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedá odlišne od skoršej výpovede, jedná sa len o formálne pochybenie, ktoré nemalo vplyv na zákonnosť vykonania dôkazu. Súd prvého stupňa podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy, predovšetkým zápisnicu o ohliadke miesta činu, zápisnicu o vydaní vecí, zápisnicu o vykonaní previerky, odborné vyjadrenie, potvrdenie o občianskom preukaze a ďalšie listiny.

Výrok o vine nebol napadnutý odvolaním, a preto ho odvolací súd nad rámec dôvodov, pre ktoré možno podať dovolanie podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku v rámci obmedzeného revízneho princípu, nepreskúmaval.

K výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním registra trestov a evidencie priestupkov obžalovaného, z ktorých vyplynulo, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT /176/2015 zo dňa 10.05.2015, právoplatným toho istého dňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 07.05.2015. Z doplneného dokazovania odvolacím súdom vyplynulo, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/78/2016 zo dňa 30.11.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 17.05.2014, a za ktorý mu bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/43/2017 dňa 19.09.2017 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/176/2015 zo dňa 10.05.2015.

Z týchto skutočností rezultuje, že výrok o treste napadnutého rozsudku nie je v súlade so zákonom, a bolo potrebné ho podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušiť. Celá vyššie uvedená trestná činnosť obžalovaného je totiž v súbehu, keďže na časovej osi postupne nastali nasledovné právne skutočnosti:

12.05.2014 - spáchanie žalovaného trestného činu

17.05.2014 - spáchanie trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 Trestného zákona

07.05.2015 - spáchanie trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona

10.05.2015 - doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/176/2015 obvinenému

30.11.2016 - vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku sp.zn. 46T/98/2016, ktorého výrok o vine nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/43/2017 dňa 19.09.2017

Spáchanie týchto trestných činov obžalovaným nebolo z časového hľadiska prerušené vyhlásením žiadneho odsudzujúceho rozhodnutia, preto treba konštatovať, že všetky tieto trestné činy spáchal obžalovaný vo viacčinnom súbehu, a je potrebné všetky postihnúť uložením jedného - súhrnného trestu za súčasného zrušenia výrokov o treste rozhodnutí postihujúcich zbiehajúcu sa trestnú činnosť.

Súbeh trestnej činnosti obžalovaného bol prerušený dňa 10.05.2015, kedy bol obvinenému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/176/2015 s totožnými účinkami, ako má vo vzťahu k ukladaniu súhrnného trestu vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku, čo znamená, že trestné činy spáchané obžalovaným po tomto dátume, sú recidívou, a treba ich postihovať osobitne. Marginálne

odvolací súd uvádza, že dňa 07.08.2015 obžalovaný spáchal ďalší trestný čin, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 3T/167/2015 a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/98/2016 zo dňa 30.11.2016, čo nie je v súlade so zákonom, pretože trestný čin nebol v súbehu s trestným činom z rozsudku sp.zn. 46T/98/2016, ale bol recidívou a obžalovaný mal byť postihnutý samostatným trestom. Navyše, výrok o treste rozsudku sp.zn. 46T/98/2016 bol v odvolacom konaní zrušený a nahradený rozhodnutím odvolacieho súdu. Uvedené pochybenie však nebolo predmetom tohto odvolacieho konania, a preto odvolací súd naňho len poukazuje.

Za daných okolností prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa najprísnejšieho zákonného ustanovenia zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného, a týmto ustanovením je § 216 ods. 2 Trestného zákona, ktorého trestná sadzba je 1 až 5 rokov.

Odvolací súd mal mimoriadne zúžený zákonný rámec na napravenie pochybenia súdu prvého stupňa, pretože ak by uložil súhrnný trest podľa § 216 ods. 2 Trestného zákona a rešpektoval by ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, musel by uložiť obžalovanému trest vo výmere vyššej ako 1 rok, čo zase vylučuje ustanovenie § 322 ods. 3 Trestného poriadku obsahujúce zákaz reformationis in peius (zmeny k horšiemu) pri absencii odvolania prokurátora. Hoci rovnaké princípy platia tak pre ukladanie súhrnného trestu ako aj pre upúšťanie od uloženia súhrnného trestu, pri upustení nedochádza k zrušovaniu právoplatných výrokov o treste. So zreteľom na vzniknutý právny stav a s prihliadnutím na odstup času od prejednávanych skutkov, prieťahy v súdnom konaní, odvolací súd zvolil postup podľa § 44 Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k obojm súdnym rozhodnutiam, ktoré postihli zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného.

Výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku nebol odvolaním napadnutý, a preto ho odvolací súd v rámci svojej revíznej povinnosti nepreskúmal.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.